

til Sikkerhed stillede Beløb tilbage til Sælgeren. — Hvad der her er anført om Sælgerens Stilling, naar han forlanger Tingen tilbage, bliver ligeledes at anvende paa Køberen, naar han gør Paastand paa at indløse Tingen, efterat den er gaaet tilbage til Sælgeren. — Gebyret for disse Indsættelsesforretninger er nedsat til 3 Kr. i Retsafgift og 1 Kr. i Vidnegebyr.

Sluttelig indeholder Loven følgende Bestemmelser: De i Loven til Beskyttelse for Køberen i Tilfælde af Misligholdelse givne Bestemmelser kan ikke fraviges til hans Skade ved forudgaaende Overenskomst mellem Sælger og Køber. Har Køberen aftalt med Sælgeren, at en Trediemand skal være bemyndiget til at optræde paa hans Vegne i Tilfælde af Misligholdelse, er det uden Retsvirkning. — Loven er kun anvendelig paa de Køb paa Afbetaling, der afsluttes efter dens Ikrafttræden. — Loven træder i Kraft samtidig med Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade (ndfr. Nr. 79).

Spørgsmaalet om særlige Lovregler for Afbetalingskøb — til Værn for Køberen overfor de Misbrug, der hyppig finder Sted ved disse Afdragshandler — kom første Gang frem her i Landet i 1895, da daværende Justitsminister Nellemann fremsatte et Lovforslag herom, et Lovforslag, der, forsaavidt angaar Sagens Kærnepunkt, hvilede paa den Tanke, at Handelen skal anses som hævet, naar Sælgeren paa Grund af Køberens Misligholdelse tager Tingen tilbage; Sælgeren skulde da ikke kunne forlange at blive stillet bedre, end om Handelen overhovedet ikke var indgaaet (Synspunktet var altsaa det modsatte af det, der ligger til Grund for den nu givne Lov, der, efter hvad der fremgaar af foranstaaende, netop hviler paa den Betragtning, at Sælgeren skal stilles, som om Handelen var opfyldt). Hverken det af Justitsminister Nellemann eller et senere (i 1907) ved privat Initiativ fremsat Lovforslag blev gennemført. Senere har Spørgsmaalet ikke været forelagt Rigsdagen, formentlig under Hensyn til, at det skulde gøres til Genstand for fælles nordisk Lovgivning.

I Bemærkningerne til det af Justitsministeren nu fremsatte Lovforslag — der var enslydende med det fra den ovennævnte Kommission fremkomne Udkast — udtales, at Forslaget — og dette gælder tillige de to andre, fra samme Kommission stammende Lovforslag (ndfr. Nr. 79 og 80) — har sin ganske særlige Betydning derved, „at det er et nyt Led i Arbejdet for Retsfællesskab mellem de nordiske Lande. Det fremtræder i saa Henseende som en Fortsættelse af et Samarbejde, der